

[Finansministeren.]

slaget og til de ændringsforslag, der er stillet.

Der er fra nogle partiers side gjort ophævelser over ændringsforslag nr. 1, og det er endog blevet sagt, at man savner en begrundelse for, at vi i regeringen og jeg som finansminister er gået ind for det. Det vil erindres, at forenklingsudvalget havde stillet to muligheder op og for sit vedkommende havde undladt at tage standpunkt. Vore overvejelser i første omgang i regeringen førte ganske rigtigt til, at vi måtte lade de planmæssige synspunkter få prioritet. Men ved den ordning, som nu indføres — og som ganske rigtigt indføres på initiativ af det ærede medlem hr. A. C. Normann — synes vi, at hensyn til begge sider er taget på en rimelig måde, og derfor har vi i regeringen kunnet acceptere den fremgangsmåde, der nu foreslås.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. A. C. Normann sige, at så vidt jeg opfattede hans indlæg, kan der vist ikke mellem ham og mig blive nogen tvivl, hvad tilsagnet vedrørende ejendomsbeskatningen angår.

Endelig pegede det ærede medlem hr. Jacob Sørensen på nogle forhold af betydning for den kommende lovgivning om ejendomsbeskatning; jeg kan sige, at dem skal vi være opmærksom på.

Johan Asmussen: Nu begynder jeg at skimte, hvorfor man har ændret standpunkter. Den højtærede minister henviste til forenklingsudvalgets redegørelse, og jeg husker, at i den redegørelse var der 7 argumenter for, at man skulle gå over til bondegårdsreglen, medens der var 8 argumenter for, at man skulle lade være. Nu kan jeg jo se for mig, at den højtærede minister har foretaget en talmæssig vurdering, en vurdering efter antallet af argumenter. Det er selvfølgelig også en måde at komme til et resultat på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 72 stemmer mod 59.

Ændringsforslag nr. 2, § 1 i den ændrede affattelse og §§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 3222, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 935).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Jeg skal anbefale de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister, og i korthed nævne, hvad de går ud på.

Afskrivningsperioden for ældre driftsbygninger, som var foreslået ændret fra 10 år til 20 år, skal være 15 år. Med hensyn til afskrivningsprocenten for biler fastholder man som den højeste tilladte afskrivningsprocent de nuværende 30 pct., og man fastholder ligeledes reglen om, at beløb over 35.000 kr. ikke kan afskrives. Det har over for udvalget været fremført, at mange bilmærker koster et sted mellem 35.000 og 40.000 kr., og at det derfor kunne være rimeligt at tillade en afskrivning på op til 40.000 kr. Men det skal dertil bemærkes — også af hensyn til forskellige avisskriverier — at ethvert menneske har jo lov til at købe den bil, han vil; han må bare ikke afskrive mere end de 35.000 kr.

Jeg skal altså anbefale disse ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Det samme udvalg, som har behandlet dette lovforslag, behandler jo forslaget til ligningslov. Udvalget vil gerne have lov at se lidt mere på dette lovforslag — det skal

[Peter Nielsen.]

jo også først træde i kraft næste år — navnlig med henblik på en ordning af fiskernes skat.

Foged: Fra venstres side kan vi tiltræde, at afskrivningen på biler begrænses til 35.000 kr., at den tilladte afskrivningsprocent på 30 opretholdes. Det har været et ønske fra vor side, at man rørte så lidt som overhovedet muligt ved afskrivningsreglerne; vi fik altså finansministerens tilslutning til, at de i lovforslaget foreslåede 20 pct. blev ændret til de nu gældende 30 pct., og det hilser vi med tilfredshed.

Vi har i løbet af dagen i dag modtaget en henvendelse fra Sammenslutningen af Automobilfabrikanter og Importører, der gjorde opmærksom på, at der, siden lovforslaget blev fremsat, er sket visse ændringer med skatter, og hvad ved jeg, så de 35.000 kr., ministeren foreslog, burde forhøjes til 40.000 kr., og deri er vi egentlig enige. Mon den højtærede finansminister ikke i tidsrummet mellem anden og tredje behandling kunne bevæges til at flytte tallet op til 40.000 kr., bl. a. ud fra den betragtning, som også anføres i skrivelsen, at de 30.000 kr.s biler rammer loftet ved 35.000 kr., således at nogle bilmærker, der ifølge det oprindelige forslag ikke kom ind under reglen, nu rammes af den. Vi beder derfor ministeren se på dette én gang til.

Hvad angår afskrivningen for landbrugsbygninger, hilser vi med tilfredshed den foreslåede regel om, at det mindste åremål, hvorover ældre driftsbygninger kan afskrives, ændres fra de af ministeren foreslåede 20 år til 15 år. Vi mener, at 15 år er en rimelig tid, og vi er tilfredse med, at det bliver fastsat allerede nu.

Den højtærede finansminister har givet tilsagn om, at afskrivningsreglerne for driftsbygninger vil blive taget op i afskrivningsudvalget, idet han vil anmode udvalget om at foretage en undersøgelse, hvori også andre end de gængse bygninger vil blive medtaget, bl. a. bygninger, der anvendes til butik og lager. Denne undersøgelse skulle i løbet af ganske få måneder resultere i en udtalelse til folketinget, og vi håber, at der i sommerens løb må komme en frugtbar drøftelse på dette område. Hele erhvervslivet er jo inde i en sådan struktur-

ændring — en meget hastig ændring — at en afskrivningstid på 80 år efterhånden må skønnes at være for lang. Vi har givet udtryk for, også ved første behandling, at 50 år for de fleste af disse bygninger nok vil være en rimelig afskrivningsperiode. Men som sagt har finansministeren tiltrådt, at det nu undersøges i afskrivningsudvalget, og det kan vi gå med til.

Hvad angår lovforslagets ikrafttrædelsesdato, hedder det, at biler, der er købt efter 1. januar 1965, omfattes af bestemmelserne. Jeg håber, at den højtærede finansminister vil se på, om denne bestemmelse er korrekt; vi er jo ikke absolut begejstrede for love med tilbagevirkende kraft. Jeg finder det rigtigt, at vi mellem anden og tredje behandling tager dette problem op, således at datoen for lovforslagets vedtagelse her i tinget bliver lig med ikrafttrædelsesdatoen. Det er mit indtryk, at man fra juridisk side næsten vil gøre det til en regel, der burde herske alle dage, og at man kun i ekstraordinære situationer bør finde andre udveje.

Uden for det almindelige afskrivningslovforslag har den højtærede finansminister også ved et cirkulære om varelagre beskæftiget sig med afskrivningsregler, og jeg tillader mig derfor at bringe dette ind i debatten her. I finansudvalget har man fået oplyst, at finansministeren for varelagrenes vedkommende vil føre nedskrivningsprocenten fra 35 ned til 30. Oppositionen har over for den højtærede minister givet udtryk for, at man ikke kan tiltræde en sådan nedsættelse. Men da den kan gennemføres administrativt, finder vi ingen mulighed for at præcisere vort standpunkt på anden måde end ved her i tinget at gøre opmærksom på problemet og gøre det så stærkt som muligt. Derfor ønsker vi at stille et forslag om motiveret dagsorden. Jeg tillader mig at læse dagsordensforslaget op i håb om, at den højtærede finansminister vil tage til efterretning, at vi fortsat ønsker de 35 pct. bevaret. Forslaget er stillet af undertegnede og det ærede medlem hr. Hagen Hagensen og lyder:

„Idet folketinget opfordrer finansministeren til at ændre bekendtgørelse af 13. maj 1965 om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v., således at den højeste tilladte afskrivningsprocent for varelagre på ny fastsættes til 35 pct.,

[Foged.]

fortsætter tinget behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.“

Som yderligere begrundelse for dette forslag om motiveret dagsorden vil jeg gerne fremføre, at vi finder, at reglen i den givne situation med valutaunderskud netop vil medvirke til, at valutaunderskuddet forøges — ud fra den betragtning, at når man tvinger en afskrivningsprocent ned til 30, vil visse erhvervsdrivende forøge deres lagre og derved trække yderligere på valuta-balancen. Samtidig finder vi en nedsættelse fra 35 til 30 pct. urimelig, fordi den vil bringe adskillige tusinde kroner ind som en skattepligtig indtægt, vedkommende skatteyder ikke har kunnet forudse. Med disse to begrundelser ønsker vi, at de 35 pct. fortsat fastholdes. Som en tredje begrundelse finder vi, at alle afskrivningsregler i videst muligt omfang bør være permanente.

Første næstformand (From): Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hagen Hagensen: Det har under udvalgsarbejdet formet sig sådan, at vi i vort parti, der oprindelig ikke mente at kunne gå ind for lovforslaget, nu kan tiltræde det, således som det er blevet ændret. Jeg skal kort herom sige, at det er lykkedes at bevare afskrivningsprocenten for bilerne og få forenklet administrationen, således at der ikke skal føres en særskilt konto for hver enkelt gruppe; kun i ganske særlige tilfælde bliver der tale herom. Også reglerne for udførte forbedringer på visse biler med blandet brug er blevet gjort smidigere.

Jeg er personlig af den mening, at man kunne have nået dette på en anden måde, så vi slet ikke havde behøvet at foretage ændringer i afskrivningsloven. Det har jeg nærmere redegjort for ved første behandling, og jeg skal blot sige, at når vi nu får sådanne lovregler, mener jeg også, at man for de biler, der indkøbes til brug i offentlig tjeneste, må vise den samme tilbageholdenhed, som man nu pålægger andre. Ganske vist er det ikke ved lov forbudt at anskaffe biler, der er dyrere end 35.000 kr.; men

det kan dog alligevel siges, at det ville være klædeligt, om man også til offentligt brug holdt sig inden for de samme normer, som man finder det rimeligt at erhvervslivet holder sig inden for. Jeg har også forstået på den højtærede finansminister, at han for sit vedkommende vil være indstillet herpå.

Der er en enkelt skønhedsfejl i lovforslaget. Det ærede medlem hr. Foged har allerede berørt den, og det er et spørgsmål, vi har drøftet under udvalgsbehandlingen, men altså ikke fået klaret helt op endnu. Det drejer sig om lovens tilbagevirkende kraft til den 1. januar i år. Også jeg skal henstille, at man søger dette spørgsmål klaret mellem anden og tredje behandling.

Hvad angår de foreslåede ændringer vedrørende afskrivning på visse bygninger, har det jo været således, at når den oprindelig anslåede levealder var løbet ud eller der i hvert fald kun var et kort åremål tilbage og bygningen så solgtes på ny, har man ment det rimeligt at ændre reglerne for afskrivning heraf. Jeg ville mene, det havde været rimeligst, om man havde ventet på, at afskrivningsudvalget havde behandlet disse forhold, og jeg vil da bede om, at man sørger for, at afskrivningsudvalget bliver sat i gang med at forsøge at få spørgsmålet vedrørende afskrivningsgrundlaget for driftsbygninger — herunder både dem, der anvendes til fabrik, butikker, værksteder og lagre — taget med ind i overvejelserne. Det, der er særlig grund til at hæfte sig ved, er landbrugets driftsbygninger. De har i øjeblikket en anslået levealder på 80 år. Denne levealder er sikkert alt for lang, den er sikkert ganske ude af trit med den intensive brug, der gøres af bygninger, der er opført af et lettere materiale end det, man tidligere anvendte. Dette bevirker, at man må se at gøre denne afskrivningsperiode meget kortere. Jeg håber, at der vil fremkomme positive forslag om en sådan forkortet anslået levealder for en række driftsbygninger både inden for landbruget og andetsteds. Under de givne forhold, hvor lovforslaget er blevet ændret derhen, at man i stedet for de foreslåede 20 år går over til 15 år — i stedet for den nugældende lovs 10 år — for afskrivning af bygninger, hvis anslåede levealder er gået til ende, vil vi dog kunne tilslutte os dette.

[Hagen Hagensen.]

Jeg skal endelig i overensstemmelse med, hvad det ærede medlem hr. Foged nys gjorde, sige nogle enkelte ord om et afskrivningsspørgsmål af ganske betydelig rækkevidde, nemlig spørgsmålet om afskrivning på varelagre m. v.

Den højtærede finansminister har jo bemyndigelse til at fastsætte afskrivnings-satsen, og finansministeren har da også gjort brug heraf og i år ændret afskrivningssatsen for varelagre m. v. fra 35 pct. til 30 pct. Der er herved ikke taget hensyn til de indsigelser, der er kommet fra erhvervsside, og det er så meget mere mærkeligt, som forholdet også hører under det afskrivningsudvalg, der sidder. Dette udvalg har endnu ikke behandlet disse spørgsmål, og der kunne derfor have været god grund til at overlade til udvalget at undersøge forholdene, før ministeren skred til ændring af den afskrivningssats, der har været gældende gennem en række år.

Det erhvervsliv, der gør, at vi overhovedet kan fremskaffe varer og lave varer herhjemme, har vel også behov for, at man ikke med jævnlige mellemrum ændrer de afskrivningsregler, der gælder for dem. Jeg finder, at der havde været grund til at vente hermed, indtil forholdene var mere afklarede; det skaber utryghed, og det er til skade for den rolige udvikling, der er behov for, at der stadig sker ændringer. Jeg synes ikke, at den højtærede finansminister på denne måde burde udnytte sine bemyndigelser på tværs af og imod erhvervslivets tarv, og skal derfor anbefale, at man stemmer for det stillede dagsordensforslag.

Hvad lovforslaget i øvrigt angår, skal jeg give tilsagn om, at vi stemmer for de af finansministeren stillede ændringsforslag. Vi håber, det vil lykkes at få klaret det lille spørgsmål om lovens tilbagevirkende kraft, således at vi får en lov, der ikke har tilbagevirkende kraft.

Endelig kan jeg sige, at vi naturligvis ikke kan godtage de af socialistisk folkeparti stillede underændringsforslag.

Baunsgaard: Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for de af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at man ved det ene ændringsforslag fastsætter afskrivningsprocenten for automobiler til 30 og ikke som oprindeligt foreslået til 20. Herved fastholdes den samme afskrivningsprocent for de forskellige arter af investeringer, der kan gøres til genstand for afskrivning, og det tror jeg ud fra mange betragtninger og ud fra ønsket om den størst mulige enkelhed i lovgivningen er rigtigt.

Hvad angår det af de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Hagen Hagensen stillede forslag om motiveret dagsorden, skal jeg anbefale det høje tings medlemmer at stemme imod det. Det vil altid være muligt at diskutere — men det vil være en af den slags diskussioner, som man ikke opnår noget absolut klart resultat af — om det ærede medlem hr. Foged har ret, når han siger, at en lavere nedskrivningsprocent for varelagre vil animere til større varelagre, eller om jeg skulle have ret i den opfattelse, jeg har, at en lavere nedskrivningsprocent skulle give en større kontinuitet i indkøbene af varelagre, fordi der i en skattefortjeneste ikke er noget incitament til forcering af vareindkøb. Disse to synspunkter kan altid stilles op over for hinanden, men ingen kan afgøre, hvilket der er det rigtige.

Jeg synes dog, at selv om der ikke er parallelitet i enhver henseende med hensyn til nedskrivning af varelagre og afskrivning på investeringer, må det forenklingshensyn, jeg nævnte før, hensynet til at stile mod så få procentsatser som muligt, i hvert fald kunne tale for at fastholde 30 pct. Jeg synes således, at den bekendtgørelse, den højtærede finansminister har udsendt, fremmer en rationel lovgivning, og finder derfor både ud fra min principielle vurdering af påvirkningen af varelagrene med procentstørrelsen og ud fra dette rationelle hensyn, at bekendtgørelsen er rigtig. Jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod dagsordensforslaget.

Aksel Larsen: Jeg kan slutte mig til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Baunsgaard kom med om det fremsatte forslag til motiveret dagsorden. Jeg vil tilføje, at efter min mening er i de allerfleste tilfælde også en afskrivningsprocent på 30 i overkant af, hvad der er rimeligt, men den har jo hidtil været 35 pct. på varelagre,

[Aksel Larsen.]

og jeg kan da godt indse, at hvis man vil begynde at sætte den ned til det mere rimelige, er der grænser for, hvor hurtigt og hårdt man kan gå frem. Der må ske en vis aftrapning, så jeg er fuldt ud tilfreds med, at den højtærede finansminister er gået ned til de 30 pct. Jeg kunne naturligvis foreslå en afværgedagsorden om tillid til den højtærede finansministers rigtige juggedment, men det anser jeg for unødvendigt; det er vel tilstrækkeligt at klare den ved at stemme imod de ærede medlemmer hr. Fogeds og hr. Hagen Hagensens dagsordensforslag.

Hvad lovforslaget og ændringsforslagene angår, kan jeg kun udtrykke min glæde over, at man her er inde på det rigtige, og min glæde bliver naturligvis ikke mindre, selv om den ikke må forveksles med selvglæde i anledning af, at det er en idé, jeg startede, da vi havde forhandlingerne om den lille førbuket, som vi behandlede i november og december måned. Dengang luftede jeg tanken om at lægge loft over det beløb, hvormed man kunne afskrive de såkaldte direktionsbiler, og jeg er glad for, at regeringen er gået videre og er kommet med det lovforslag, vi nu skal se at få gjort færdigt.

Jeg er på den anden side naturligvis ikke glad over, at regeringen selv forråder en del af sit lovforslag ved at gå med til, at det fortsat skal være 30 pct., man skal kunne afskrive med, i stedet for 20 pct. Jeg finder, at 20 pct. havde været fuldt tilstrækkeligt. Jeg vil tro, som jeg har sagt ved andre lejligheder, at afskrivningsprocenten for driftsmidler i det hele taget er for høj, og derfor synes jeg, det var rart at begynde med at komme noget længere ned. Jeg har derfor set mig nødsaget til at stille 2 underændringsforslag, der kort sagt går ud på at fastholde det, der oprindeligt var den højtærede finansministers forslag.

Ja, det er de bemærkninger, jeg har at fremkomme med. Jeg anbefaler altså at stemme for de underændringsforslag, jeg har stillet. Så må jeg måske samtidig sige, at jeg er ikke helt sikker på, at det var rigtigt at forlade den oprindelige idé, finansministeren kom med om, at hvad afskrivningen på brugte bygninger angår,

skulle afskrivningstiden være 20 år, men jeg skal ikke gøre ophævelser over, at man nu er enedes om en mellemproportional på 15 år. Jeg synes godt, det kan passere; det er i hvert fald mere rimeligt end det, vi har haft hidtil.

I øvrigt skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse i tinget.

Johan Asmussen: På de uafhængiges vegne kan jeg naturligvis anerkende det forbedringsforslag, der foreligger om, at nedsættelse af afskrivningsprocenten fra 30 til 20 med hensyn til biler skal bortfalde. Vi kan naturligvis også anerkende den forenkling, der kommer til udtryk på det samme område, ligesom det også set fra vor side er udmærket, at afskrivningstiden for ældre driftsbygninger ikke som tidligere foreslået skal sættes til 20, men til 15 år. Vi er selvfølgelig overhovedet ikke særlig tilfredse med, at den skal forhøjes.

Hvad bilerne angår, undrer det mig noget, at de ærede ordførere for venstre og de konservative og dermed deres partier nu synes at have fået pyntet så meget op på lovforslaget, at de kan gå med til det. Vi har vist alle set den opfattelse fremsat, at selve ideen med afskrivningsbegrænsningen for biler til en værdi af over 35.000 kr. jo i virkeligheden er psykologisk motiveret og — som det er sagt et sted — foreslået ud fra en irritation over et enkelt tilfælde, der dukkede op. Der er i dette forslag ikke nogen form for finanspolitisk eller samfundsøkonomisk vurdering. Dette er igen indtil trivialitet efter metoden „at tænke på et tal“ og udslag af ideer på det skattemæssige område, som ikke har meget med logik at gøre, men så meget desto mere med en underlig klassetænkning. Jeg kan udtale mig om disse ting så lidenskabsløst, for jeg er en af de lykkelige originaler, der hverken behøver eller har bil, hverken en dyr eller en billig. Men jeg forstår personlig heller ikke, hvorfor erhvervskørsel skal belastes med den slags indgreb; de er udtryk for statsregereri, og derfor vil vi ikke kunne gå med til det.

Hvad angår det pludselig indflettede dagsordensforslag, skal jeg fatte mig i korthed og sige, at det kan vi stemme for.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og til mine ændringsforslag.

Jeg må sige til det ærede medlem hr. Foged, at jeg synes, jeg i denne sag er blevet presset så stærkt, at jeg nødig vil lade mig presse mere vedrørende grænsen for anskaffessummen for de biler, der kan afskrives på. Derimod er jeg villig til at tale om ikrafttrædelsesdatoen. Det synes jeg vi kan tale om mellem anden og tredje behandling.

Det er klart, at jeg ikke kan modtage den dagsorden, det ærede medlem har foreslået. Vi finder det i regeringen rimeligt, at denne afskrivningsprocent nedsættes. Vi har den opfattelse, at den virkning, det ærede medlem nævnte, naturligvis i visse tilfælde kan indtræde, men vi tror, at den overvejende virkning vil være en vis tilbageholdenhed på dette område.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Hagen Hagensen, at jeg er af den opfattelse, at man, også når det drejer sig om anskaffelse af biler i statens tjeneste, skal udvise en vis tilbageholdenhed, og der er givet retningslinjer derfor, uden at jeg vil sige, at de følger nøjagtigt de samme tal, som der her er tale om. Det er ikke sådan, at vi ved denne lov forbyder firmaerne at have biler, der koster mere end 35.000 kr., de må kun ikke afskrive på beløb derover. Vi håber, at der deri ligger et vist pres i retning af, at man er tilbageholdende også dér, og på den måde er der altså en vis overensstemmelse i tankegangen.

Peter Nielsen: Der tales om, at der er inflation her i landet; der er vist også ved at gå inflation i motiverede dagsordener. Mon de fleste ikke vil synes, at en afskrivningsprocent på 30 turde være rimelig? Jeg anbefaler altså at stemme mod det stillede dagsordensforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Foged og Hagen Hagensen (se sp. 5952)

forkastedes med 91 stemmer mod 70; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Underændringsforslag nr. 2 til ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 153 stemmer mod 9; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4 til ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 153 stemmer mod 9; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 3, 5-10, § 1 i den ændrede affattelse og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om til lægsbevilling for finansåret fra 1. april 1964 til 31. marts 1965.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 166) findes i tidenden sp. 4917, finansudvalgets betænkning i tillæg D. sp. 4825).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sat-tes til forhandling under ét.